

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. prosince 2018 v senátu složeném z Mgr. Petra Sedlaříka, předsedy senátu, a přísedících Emy Bolemantové a Jaroslavy Wallové **takto:**

Obžalovaní

Michael H [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, formálně bytem [REDACTED] [REDACTED] adresa pro účely doručování: [REDACTED], Kladno,

Josef D [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Čáslavi, bytem [REDACTED], Kladno,

Jaroslav V [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Bělči, formálně bytem [REDACTED], Kladno, adresa pro účely doručování: [REDACTED],

Ladislav G [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Novém Strašecí, formálně bytem [REDACTED], [REDACTED], adresa pro účely doručování: [REDACTED], Kladno,

jsou vinni, že

I. obžalovaní Michael H [REDACTED], Jaroslav V [REDACTED] a Ladislav G [REDACTED]

v době od 26. 11. 2015 do 28. 4. 2016 v prostorách počítačové učebny Centra správních agend na nám. Svobody 1960, Kladno, a na jiných dosud nezjištěných místech požádali v níže

specifikovaných případech obž. Ladislav G. a obž. Jaroslav V., případně dosud neustanovená osoba, zkušebního komisaře obž. Michaela H., aby nechal vykonat zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy je samotné nebo jiné osoby odlišné od registrovaných žadatelů o řídičské oprávnění, čemuž obž. Michael H. vyhověl, v několika případech za níže specifikované finanční částky, čímž jako zkušební komisař Magistrátu města Kladna vědomě umožnil v rozporu se svými povinnostmi, vyplývajícími z § 16 odst. 1 písm. b), c), i), odst. 2 písm. a) zák. č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, a dále v rozporu s § 39 odst. 1 písm. a), odst. 3, § 40 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, vykonat prostřednictvím výpočetní techniky zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání nebo rozšíření řídičského oprávnění nebo k přezkoušení z odborné způsobilosti obž. Ladislavu G., obž. Jaroslavu V. a dalším neustanoveným osobám, které zkušební testy vykonaly za registrované žadatele o řídičské oprávnění jejich jménem a bez jejich faktické přítomnosti, čímž registrovaným žadatelům o řídičské oprávnění umožnil získat nebo rozšířit řídičské oprávnění bez řádného vykonání zkušebního testu z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, a to v následujících případech:

- 1) obž. Michael H. dne 26. 11. 2015 v prostorách počítačové učebny Centra správních agend na nám. Svobody 1960, Kladno, po převzetí úplatku ve výši 5000 Kč od Františka H. na čerpací stanici MOL v Kladně ve Vodárenské ulici v dopoledních hodinách dne 25. 11. 2015 za zajištění získání řídičského oprávnění pro žadatelku Denisu Š., o čemž se předem s Denisou Š. telefonicky domluvil, umožnil jako zkušební komisař Magistrátu města Kladna dosud neustanovené osobě prostřednictvím výpočetní techniky vykonat úspěšný zkušební test č. [redacted] z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání řídičského oprávnění pro skupinu B za registrovanou žadatelku Denisu Š. a bez její faktické přítomnosti,
- 2) obž. Michael H. dne 24. 2. 2016 v době od 11:11 hodin do 11:33 hodin na žádost obž. Ladislava G., za částku 2000 Kč, kterou od obž. Ladislava G. přijal a která sestává z částky 1000 Kč za každého žadatele z autoškoly G. na žádost Dušana Č., od něhož přijal částku 8600 Kč za úspěšné absolvování testu Vojtěchem D., a po přijetí částky ve výši 4600 Kč od Márie C., roz. H., za provedení testu bez její přítomnosti, umožnil obž. Ladislavu G. vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řídičské oprávnění: test č. [redacted] k získání řídičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Jany F., test č. [redacted] k získání řídičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Petra Š., a další dosud neustanovené osobě vykonat test č. [redacted] k získání řídičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Márie C. roz. H., a test č. [redacted] k získání řídičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Vojtěcha D.,
- 3) obž. Michael H. na žádost dosud neustanovené osoby osobně vykonat dne 7. 3. 2016 v době od 11:02 hodin do 11:32 hodin prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. [redacted] z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k přezkoušení z odborné způsobilosti za registrovaného žadatele Roberta M.,
- 4) obž. Michael H. na žádost dosud neustanovené osoby osobně vykonat dne 7. 3. 2016 v době od 11:02 hodin do 11:37 hodin prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. [redacted] z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k přezkoušení z odborné způsobilosti za registrovaného žadatele Josefa V.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

- 5) obž. Michael H [redacted] na žádost dosud neustanovené osoby osobně vykonal dne 22. 3. 2016 v době od 10:20 hodin do 11:13 hodin prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. [redacted] z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k přezkoušení z odborné způsobilosti za registrovaného žadatele Pavla N [redacted],
- 6) obž. Michael H [redacted] dne 13. 4. 2016 v době od 11:26 hodin do 11:55 hodin v případě zkušebních testů č. [redacted] a č. [redacted] na žádost obž. Jaroslava V [redacted], a dále v případě zkušebních testů č. [redacted] a č. [redacted] na žádost další dosud neustanovené osoby, umožnil třem dosud neustanoveným osobám vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění skupiny B jménem žadatele Tomáše J [redacted] test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění skupiny B jménem žadatele Lukáše S [redacted], test č. [redacted] k přezkoušení z odborné způsobilosti jménem žadatele Petra T [redacted], a test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Roberta Z [redacted],
- 7) obž. Michael H [redacted] dne 28. 4. 2016 v době nejméně od 11:21 hodin do 11:49 hodin na žádost obv. Ladislava G [redacted] a za částku 3000 Kč, kterou od obv. Ladislava G [redacted] přijal a která sestává z částek po 1000 Kč za každého žadatele z autoškoly G [redacted], umožnil dvěma dosud neustanoveným osobám vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. [redacted] k přezkoušení z odborné způsobilosti jménem žadatele Zdeněk M [redacted], test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění skupiny B jménem žadatele Peter B [redacted] a test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Klára K [redacted],

II. obžalovaní Josef D [redacted], Jaroslav V [redacted] a Ladislav G [redacted]

v době od 1. 12. 2015 do 23. 9. 2016 v prostorách počítačové učebny Centra správních agend na nám. Svobody 1960 v Kladně a na jiných dosud nezjištěných místech požádali v níže uvedených případech obž. Ladislav G [redacted] a obž. Jaroslav V [redacted], případně dosud neustanovená osoba, zkušebního komisaře obv. Josefa D [redacted], aby nechal vykonat zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy je nebo jiné osoby než registrované žadatele o řidičské oprávnění, čemuž obž. Josef D [redacted] vyhověl, a jako zkušební komisař Magistrátu města Kladna vědomě umožnil v rozporu se svými povinnostmi, vyplývajícími z § 16 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. a) zák. č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávních celků, a dále v rozporu s § 39 odst. 1 písm. a), odst. 3, § 40 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, vykonat prostřednictvím výpočetní techniky zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání nebo rozšíření řidičského oprávnění, nebo k přezkoušení z odborné způsobilosti obž. Ladislavu G [redacted], obž. Jaroslavu V [redacted] a dalším osobám, které zkušební testy vykonaly za registrované žadatele o řidičské oprávnění jejich jménem a bez jejich faktické přítomnosti, čímž registrovaným žadatelům o řidičské oprávnění umožnil získat nebo rozšířit řidičské oprávnění bez řádného vykonání zkušebního testu z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, a to v následujících případech:

- 1) dne 1. 12. 2015 umožnil obž. Josef D [redacted] na žádost Jaroslava V [redacted] vykonat dosud neustanovené osobě prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání řidičského oprávnění pro skupinu B jménem registrovaného žadatele Attily S., jenž neumí číst a psát, bez jeho faktické přítomnosti, kterému tak umožnil získání řidičského oprávnění bez řádného vykonání závěrečného zkušebního testu,

- 2) dne 16. 3. 2016 v době od 11:56 hodin do 12:42 hodin obž. Josef D. v případě zkušebních testů č. a č. na žádost obž. Ladislava G. a v případě zkušebních testů č. a č. na žádost další dosud neustanovené osoby umožnil obž. Ladislavu G. a další dosud neustanovené osobě vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. k získání řidičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Miroslava I., test č. k získání řidičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatelky Margity K., test č. k rozšíření řidičského oprávnění jménem žadatele Radka K., a test č. k rozšíření řidičského oprávnění jménem žadatele Jaroslava C.,
- 3) dne 6. 4. 2016 v době od 12:12 hodin do 12:26 hodin obž. Josef D. na žádost obž. Jaroslava V. umožnil dosud neustanovené osobě vykonat prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. k rozšíření řidičského oprávnění z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrovaného žadatele o řidičské oprávnění Martina M.,
- 4) dne 8. 4. 2016 v době od 10:36 hodin do 11:00 hodin obž. Josef D. na žádost obž. Jaroslava V. umožnil obž. Jaroslavu V. vykonat prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný test č. k přezkoušení z odborné způsobilosti za žadatele Josefa B.,
- 5) dne 11. 4. 2016 v době od 10:46 hodin do 11:19 hodin obž. Josef D. v případě zkušebních testů č. a č. na žádost obž. Ladislava G. a v případě zkušebního testu č. na žádost další dosud neustanovené osoby umožnil obž. Ladislavu G. a další dosud neustanovené osobě vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. k rozšíření řidičského oprávnění jménem žadatele Matěje H., test č. k získání řidičského oprávnění pro skupinu B jménem žadatele Marka R. a test č. k přezkoušení z odborné způsobilosti jménem žadatele Miroslava G.,
- 6) dne 18. 4. 2016 v době od 10:21 hodin do 10:42 hodin obž. Josef D. na žádost obž. Ladislava G. umožnil obž. Ladislavu G. vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Romana K. a test č. k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Zdeňka B.,
- 7) dne 19. 4. 2016 v době od 12:07 hodin do 12:21 hodin obž. Josef D. na žádost obž. Jaroslava V. umožnil dosud neustanovené osobě vykonat prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrovaného žadatele o řidičské oprávnění test č. k získání řidičského oprávnění skupiny B jménem žadatelky Angely Ž.,
- 8) dne 26. 4. 2016 v době od 12:05 hodin do 12:24 hodin obž. Josef D. na žádost obž. Jaroslava V. umožnil obž. Jaroslavu V. vykonat úspěšný test č. k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatelku Dagmar T.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

- 9) dne 29. 4. 2016 v době od 10:14 hodin do 10:36 hodin obž. Josef D[redacted] na žádost obž. Jaroslava V[redacted] umožnil obž. Jaroslavu V[redacted] vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. [redacted] k přezkoušení z odborné způsobilosti jménem žadatele Ivana D[redacted] a test č. [redacted] k přezkoušení z odborné způsobilosti jménem žadatele Jaroslava O[redacted],
- 10) dne 11. 5. 2016 v době od 11:42 hodin do 12:01 hodin obž. Josef D[redacted] na žádost obž. Jaroslava V[redacted] umožnil dosud neustanovené osobě vykonat prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. [redacted] z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání řidičského oprávnění skupiny B za registrovaného žadatele o řidičské oprávnění Františka B[redacted],
- 11) dne 27. 5. 2016 v době od 07:35 hodin do 08:08 hodin obž. Josef D[redacted] na žádost obž. Jaroslava V[redacted] umožnil dosud neustanovené osobě vykonat prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. [redacted] z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k přezkoušení z odborné způsobilosti za registrovaného žadatele Jana M[redacted],
- 12) dne 3. 6. 2016 v době od 07:37 hodin do 08:55 hodin obž. Josef D[redacted] na žádost obž. Jaroslava V[redacted] umožnil dosud neustanovené osobě vykonat prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test č. [redacted] z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání řidičského oprávnění skupiny B za registrovaného žadatele Martina K[redacted],
- 13) dne 1. 7. 2016 v době od 08:08 hodin do 08:51 hodin obž. Josef D[redacted] na žádost obž. Jaroslava V[redacted] umožnil obž. Jaroslavu V[redacted] a dalším dvěma dosud neustanoveným osobám vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. [redacted] k přezkoušení z odborné způsobilosti za žadatele Vladimíra S[redacted], test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Josefa T[redacted] a test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Lukáše B[redacted],
- 14) dne 8. 7. 2016 v době od 07:27 hodin do 08:06 hodin obž. Josef D[redacted] na žádost obž. Jaroslava V[redacted] umožnil obž. Jaroslavu V[redacted] a dalším dvěma dosud neustanoveným osobám vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrované žadatele o řidičské oprávnění: test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Miroslava F[redacted], test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Jiřího T[redacted] a test č. [redacted] k přezkoušení z odborné způsobilosti za žadatele Milana B[redacted],
- 15) dne 23. 9. 2016 v době od 07:27 hodin do 08:01 hodin obž. Josef D[redacted] v případě zkušebních testů č. [redacted] a č. [redacted] na žádost obž. Jaroslava V[redacted] a v případě zkušebních testů č. [redacted] na žádost další dosud neustanovené osoby umožnil dvěma dosud neustanoveným osobám vykonat prostřednictvím výpočetní techniky následující úspěšné zkušební testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy za registrovaného žadatele o řidičské oprávnění: test č. [redacted] k rozšíření řidičského oprávnění za žadatelku Evu R[redacted], test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Martina K[redacted], test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatelku Dominiku P[redacted] a test č. [redacted] k získání řidičského oprávnění pro skupinu B za žadatele Jaroslava H[redacted],

tedy

obž. Michael H [REDACTED]

jednak

v bodech I.1) až I.7) jako úřední osoba v úmyslu opatřit sobě a jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím právnímu předpisu,

jednak

v bodech I.1), I.2), I.7) sám v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním jiného pro sebe přijal úplatek a čin spáchal jako úřední osoba,

obž. Josef D [REDACTED]

v bodech II.1) až II.15) jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím právnímu předpisu,

obž. Jaroslav V [REDACTED]

v každém z bodů I.6), II.1), II.3), II.4), II.7) až II.15) vždy úmyslně vzbudil v jiném rozhodnutí, aby v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím právnímu předpisu,

obž. Ladislav G [REDACTED]

jednak

v každém z bodů I.2), I.7), II.2), II.5), II.6) vždy úmyslně vzbudil v jiném rozhodnutí, aby v úmyslu opatřit sobě (body I.2/ a I.7/) a jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím právnímu předpisu,

jednak

v bodech I.2), I.7) jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti se svým podnikáním poskytl úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

čímž spáchali

obž. Michael H [REDACTED]

v bodech I.1) až I.7) přečin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, v bodech I.1), I.2), I.7) v souběhu se zločinem přijetí úplatku dle § 331 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,

obž. Josef D [REDACTED]

v bodech II.1) až II.15) přečin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

obž. Jaroslav V [REDACTED]

v každém z bodů I.6), II.1), II.3), II.4), II.7) až II.15 vždy návod k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 24 odst. 1 písm. b), § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

obž. Ladislav G [REDACTED]

v každém z bodů I.2), I.7), II.2), II.5), II.6) vždy návod k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 24 odst. 1 písm. b), § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, v bodech I.2), I.7) v souběhu se zločinem podplacení dle § 332 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku,

za což se odsuzují:

- **obž. Michael H** [REDACTED]

dle § 331 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **50.000 (padesát tisíc) Kč**.

Dle § 68 odst. 1 tr. zákoníku sestává peněžitý trest z 200 denních sazeb po 250 Kč.

Dle 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce, zaměstnání nebo povolání zkušební komisaře na úseku řídičských průkazů, provozovatele nebo zaměstnance autoškoly **na dobu 4 (čtyř) roků a 6 (šesti) měsíců**.

- **obž. Josef D** [REDACTED]

dle § 329 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **25 (dvaceti pěti) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Dle § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **25.000 (dvaceti pěti tisíc) Kč**.

Dle § 68 odst. 1 tr. zákoníku sestává peněžitý trest z 125 denních sazeb po 200 Kč.

Dle 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce, zaměstnání nebo povolání zkušební komisaře na úseku řídicích průkazů, provozovatele nebo zaměstnance autoškoly na dobu **3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců**.

- **obž. Jaroslav V** [REDACTED]

dle § 329 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **25.000 (dvaceti pěti tisíc) Kč**.

Dle § 68 odst. 1 tr. zákoníku sestává peněžitý trest z 100 denních sazeb po 250 Kč.

Dle 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce zaměstnání nebo povolání: provozovatele nebo zaměstnance autoškoly na dobu **4 (čtyř) roků a 6 (šesti) měsíců**.

- **obž. Ladislav G** [REDACTED]

dle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Dle § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **45.000 (čtyřiceti pěti tisíc) Kč**.

Dle § 68 odst. 1 tr. zákoníku sestává peněžitý trest z 150 denních sazeb po 300 Kč.

Dle 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce zaměstnání nebo povolání: provozovatele nebo zaměstnance autoškoly na dobu **4 (čtyř) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Odůvodnění:

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

Obž. H. [redacted] v hlavním líčení využil svého práva a nevypovídal. Soud proto dle § 207 odst. 2 tr. řádu četl jeho výpovědi, které učinil v přípravném řízení. Uvedl, že se ve všech bodech sděleného obvinění (v době výslechu v rozsahu podané obžaloby s výjimkou bodu I.1/) cítí vinen, avšak některé skutečnosti korigoval. Jména jednotlivých studentů si nepamatoval, ale na žádost obž. G. [redacted], aby obž. H. [redacted] odzkoušel nějaké lidi a ti aby testy úspěšně zvládli, nechával lidi testy udělat a nevíšal si jich. Osoby, které chodily za registrované žadatele o řidičský průkaz (dále také jen „ŘP“) skládat testy, neznal, přišly na žádost někoho jiného. Ve čtyřech případech za to obž. H. [redacted] z důvodu finančních problémů vzal úplatek 1 tis. Kč od obž. G. [redacted], kdy k předání peněz docházelo po testech v automobilu. I v případě žáků obž. V. [redacted] nechal obž. H. [redacted] vykonat jemu neznámé lidi zkušební testy, ale ne za peníze, jen chtěl spoluobžalovanému vyhovět. O obdobné činnosti obž. D. [redacted] nevěděl. Svých skutků obž. H. [redacted], jak sdělil, litoval. V rámci vazebního zasedání před soudcem rozhodujícím o vazbě obž. H. [redacted] potvrdil svou dříve učiněnou výpověď. Po rozšíření obvinění o bod I.1) již obž. H. [redacted] k věci vypovídat odmítl.

Obž. V. [redacted] v hlavním líčení stručně upřesnil, že je již jen důchodcem, vyjádřil lítost a dále odmítl vypovídat. Rovněž v jeho případě tak soud četl dle § 207 odst. 2 tr. řádu jeho předešlé výpovědi, které učinil před policejním orgánem a před soudcem rozhodujícím o vazbě. Jako obviněný dne 2. 2. 2018 vypověděl obž. V. [redacted], že u některých žáků během výuky zjistil, že nejsou schopni naučit se teorii a složit úspěšně testy, mají třeba vychozených jen 6 tříd, ale jízdy zvládají dobře a dobře umějí značky. Obrátili se na obž. V. [redacted], jestli by jim při testu mohl pomoci, a obž. V. [redacted] testy udělal za ně. Nic po nich za to nepožadoval, pouze zaplatili dražší variantu kurzu v ceně 12 tis. Kč namísto 9 tis. Kč. U obou obžalovaných zkušebních komisářů to obž. V. [redacted] domluvil a udělal zkoušky sám. Nikdy jim za to žádnou finanční částku nedal. Obž. H. [redacted] mu vycházel vstříc kvůli rodinným vazbám. Tuto svou výpověď potvrdil obž. V. [redacted] i ve vazebním zasedání. Po rozšíření obvinění o bod II.1) obž. V. [redacted] vypověděl, že se nikdy nesetkal s člověkem, který neuměl číst a psát. Takový člověk by nemohl výuku a výcvik udělat. Podrobnosti k testu na jméno svědka S. [redacted] si obž. V. [redacted] nepamatoval.

Obž. G. [redacted] se v hlavním líčení hájil tím, že se v únoru 2016 změnily právní předpisy a žáci, kteří neudělali zkoušku z předpisů, nemohli být připuštěni k jízdám, a tak se jim tito žáci hromadili v autoškole. Chtěl tak žákům, kterým vadilo slovíčkaření, ale neměli problém s křižovatkami ani značkami, pomoci. Žádné úplatky nedával ani nebral. Dále obž. G. [redacted] v hlavním líčení vypovídat nechtěl, proto soud dle § 207 odst. 2 tr. řádu také četl jeho předešlé výpovědi. Před policejními orgány po sdělení obvinění tento obžalovaný rozhodně s obviněním nesouhlasil. Před soudcem rozhodujícím o vazbě už však doznal, že před policisty nemluvil pravdu, pokud tvrdil, že testy za žadatele o ŘP nepsal. Poznal se i na ukázaném videozáznamu (nahrávky ze zkušební místnosti Magistrátu města Kladna). Testy vyplňoval, protože chtěl, aby jeho žáci, kteří nejsou na testy dobří, šli co nejdříve k jízdám, aby mohl nabrat další žáky. V souvislosti s testy žádné peníze nepřijal ani nikomu nedal. Jednalo se ze strany obžalovaných D. [redacted] a H. [redacted] jen o přátelskou výpomoc.

Obž. D. [redacted], s výjimkou přijetí úplatku od svědka B. [redacted], trestnou činnost doznal. Žádný úplatek totiž, jak vypověděl, nikdy nevzal. V únoru 2016 se měnil zákon tak, že to autoškolám dělalo potíže, a tak vyhověl žádostem obžalovaných G. [redacted] a V. [redacted]. Dal na ně, že jsou žáci připraveni, sám o nich nic nevěděl. Obžalovaní jej přemlouvali každý zvlášť, vždy u každého žáka znovu. Při jízdách žáky vždy kontroloval podle občanských průkazů, museli při nich být osobně. Že takto jedná i obž. H. [redacted], obž. D. [redacted] dle své výpovědi nevěděl. Popisoval průběh písemných zkoušek a potvrdil, že ty, které jsou uvedeny v obžalobě u jeho jména, i podle údajů v dokumentaci prováděl on sám. V návaznosti na výpověď znalkyně Mgr. Romany H. [redacted] učinil obž. D. [redacted] dodatečnou výpověď, že s mužem, kterého popisovala, se nikdy nesetkal, má

problémy s rozlišováním lidí romského etnika a na jízdy k němu musel přijít někdo jiný. Trestné činnosti obž. D. [redacted] opakovaně litoval.

Svědka Antonín Z. [redacted], bývalý kolega obžalovaných na pozici zkušební komisaře, popsal, že své poznámky (které stály na počátku trestního řízení) si pal o všem možném pro svou informaci. Neměl plán, co s nimi dál, ale po rozhodnutí opustit pracoviště je předal p. K. [redacted] z Magistrátu města Kladna. Nelíbil se mu tlak ze strany učitelů autoškol pomáhat různým příbuzným či známým. To, co si poznamenal, pramenilo vždy z toho, co svědek Z. [redacted] reálně spatřil. Svědek vypovídal o tom, jak zažil různé praktiky, kdy např. až na dva studenty nepřišli žadatelé o ŘP k němu zkoušce, ale druhý den ze seznamů zjistil, že po jeho odchodu z práce ti, co k němu nepřišli, byli ještě dozkoušeni. Jediné peníze studentů, s nimiž zkušební komisař mohl přijít do kontaktu v souvislosti se svou prací, byly poplatky v řádu stokorun. Předání bankovek ze strany svědka V. [redacted] obžalovaným D. [redacted] a H. [redacted], jež si dříve písemně zaznamenal, svědek Z. [redacted] v hlavním líčení nepotvrdil s tím, že nevěděl přesně, co to obž. V. [redacted] komisařům podával, šlo ale o den, kdy přivedl studenty k testům. Dále svědek Z. [redacted] přímo od jednoho z provozovatelů autoškoly, Jiřího Š. [redacted], dostal nabídku částky 1 tis. Kč za každého studenta, který po předchozí dohodě u zkoušek uspěl. Zjistil, že studenti, kteří u něj jako komisaře neuspěli, byli krátce po neúspěšné zkoušce dozkoušeni někým jiným z komisařů, aniž o tom svědek Z. [redacted] věděl.

Svědka Jiří K. [redacted], majitel autoškoly, byl soudem slyšen zejména s ohledem na to, že někteří ze studentů jím provozované autoškoly byli také u zkoušek za podezřelých podmínek, a dále se ještě v přípravném řízení vyjadřoval k tomu, že svědek V. [redacted] by u něj platil za kurz 3 tis. Kč (zatímco ten uváděl, že platil 9 až 10 tis. Kč, aniž by konal zkoušku z teorie). Kurzovné nejčastěji vybíral svědek sám, příp. svědkyně I. [redacted]-K. [redacted]. Aby měl v rukách kurzovné zkušební komisař, nebyl důvod. S žáky k písemným zkouškám jako doprovod nechodil. Studenty mezi jednotlivé autoškoly provozované jeho jménem či jménem jeho dcery rozřazoval s ohledem na daňovou optimalizaci.

Svědkyně Hana I. [redacted]-K. [redacted] si při výslechu v hlavním líčení neuvědomovala, že by se děly nějaké protizákonné věci. V autoškolě působí v teoretické i praktické výuce. S komisaři měla i mimopracovní, přátelské vztahy, ale pokud se spolu bavili mimopracovní, již si nevybavila, o čem to bylo. Téma osobní schůzky s některým z komisařů si svědkyně rovněž, jak sdělila, nevybavila. Nevzpomněla si ani na to, že by některého z klientů kontaktovala na čerpací stanici, ale je to možné. Ne vždy se chodí se studenty ke zkouškám, není ale možné, že by si student zkoušku dohodl s komisařem sám.

Svědkyně Denisa Š. [redacted] vypověděla, že ŘP dostala od svědka H. [redacted] jako dárek. Kurzovné pak dodatečně platil on. ŘP si dělala v Kladně, protože odsud byl její přítel, dojížděla sem z Mostu a nevdalo jí to. Potvrzení od lékaře předávala do autoškoly spolu s přihláškou, dávala je muži, který chtěl i peníze za kurz, ale ty mu nedala. Ptal se jí na možnost jízdy, k nimž mu řekla, že za 14 dní. Jezdila pak s paní ve věku do 30 let, kterou poprvé viděla u čerpací stanice, kde byla i se svědkem H. [redacted] jako doprovodem a také tam byl ještě nějaký pán. O penězích řekla svědkyně Š. [redacted] svědku H. [redacted] a ten řekl, že to vybaví. Na benzínce se bavili oni dva muži, svědkyně je neposlouchala, přestože s nimi seděla u stolečku. Pak přijela žena, která jí někde na samotě vysvětlovala věci okolo auta a jízdy, něco jí svědkyně také podepisovala. Teorii ve škole žádnou neabsolvovala, vše jí žena říkala v autě. Svědkyně Š. [redacted] se nezajímala, proč se na benzínové stanici sešlo tolik lidí, třebaže to bylo kvůli její autoškolě. Když skládala písemnou zkoušku, byla svědkyně v učebně, kde byly židle a lavice jako ve škole.

Svědka František H. [redacted] vypověděl, že zaplatil ŘP své bývalé přítelkyni, svědkyni Š. [redacted]. Ta do Kladna jezdila z Prahy. Kurz autoškoly zaplatil svědek nějakému pánovi na benzínce, nebyl si jistý

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

částkou, ale platil 12 až 15 tis. Kč. Ten muž se představil, že je z autoškoly. Řidič z automobilu, kterým svědkyně Š. [redacted] odjela, ani nevešel dovnitř.

Svědkyně Mária C. [redacted], roz. H. [redacted], vypověděla, že ŘP jí domlouval strýc jejího manžela Martin L. [redacted]. Svědkyně dělala jízdy a pak testy. Vypisovala nějaké papíry, před její dům přišel nějaký pán, podepisovala, že souhlasí s tím, že bude dělat ŘP. Za něj platila mladšímu pánovi, který s ní dělal testy, šlo o dvě platby, z nichž jednu předala sama a druhou prostřednictvím manželova strýce. Jízdy dělala svědkyně se starším pánem. Mladší pán, kterému dávala ty peníze, ji jednou vzal na vesnici, kde bylo hodně počítačů, a tam udělala testy – zkoušku z teorie. Podle fotografií svědkyně poznala v obž. H. [redacted] muže, jemuž dávala peníze za autoškolu. Měla-li se vyjádřit k zaplaceným částkám, připustila, že šlo z její strany o dílčí platbu 4600 Kč, jak uváděla již v přípravném řízení.

Svědék Martin L. [redacted] vypověděl, že jeho neterž chtěla dělat ŘP, tak poprosil Michala, kterého znal jako V. [redacted] (na fotografii svědek identifikoval obž. H. [redacted]), prostřednictvím SMS na číslo uvedené na přihlášce do autoškoly. Jemu platila svědkyně C. [redacted] peníze, a to ve dvou platbách asi po 5 tis. Kč.

Svědék Dušan Č. [redacted] vypověděl, že si opsal číslo autoškoly a pak volal nějakému Michalovi skrze papíry od lékaře. Byla to náhoda, že se ozval zrovna tento Michal, s nímž přitom chodil do školy. Autoškolu zařizoval svědek Č. [redacted] synovi (svědek Vojtěch D. [redacted], který autoškolu také platil. Po přečtení protokolu o výpovědi svědka z přípravného řízení dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu, kdy vypověděl jednoznačně, že peníze v částce 8600 Kč předal obž. H. [redacted] on sám, svědek tuto možnost připustil, ale že si to moc nepamatuje.

Svědék Josef B. [redacted] vypověděl, že vše v autoškolě proběhlo tak, jak mělo, testy dělal. Platil nadvakrát kolem 3400 Kč, nejdříve dělal jízdy, pak byla písemka. V jednací síni, kde byl přítomen i obž. D. [redacted], svědek B. [redacted] nikoho nepoznal, a na fotografii jako muže, jemuž dal peníze za autoškolu, označil obž. V. [redacted].

Výpovědi svědků, kteří formálně složili úspěšně písemné testy, avšak nebyli zaznamenáni v prostorových nahrávkách z učebny Magistrátu města Kladna, v jejichž případě nebylo ani dle obžaloby důkazně podloženo podezření z úplatkářství, soud se souhlasem obžalovaných a státního zástupce dle § 211 odst. 1 tr. řádu četl.

Část svědků přímo odmítla vypovídat z důvodu hrozícího trestního stíhání, a to konkrétně svědci Jana F. [redacted], Pavel N. [redacted], Lukáš S. [redacted], Robert Z. [redacted], Jaroslav C. [redacted], Martin M. [redacted], Matěj H. [redacted] (vnuk obž. G. [redacted]), Roman K. [redacted], Zdeněk B. [redacted], Ivan D. [redacted], Josef L. [redacted], Lukáš B. [redacted], Miroslav F. [redacted], Jiří T. [redacted], Eva R. [redacted], Dominika P. [redacted], Marta G. [redacted] (namželka obž. G. [redacted] a Olga S. [redacted] V. [redacted] (dcera obž. V. [redacted]).

Další část svědků vypovídala tak, že si nebyla vědoma jakéhokoli pochybení, zkoušku dle jejich výpovědi absolvovali. Jednalo se o svědky Tomáše J. [redacted] (zkoušky absolvoval, ale test ani zkušebního komisaře si už nevybavil), Petra T. [redacted] (na internetu mu vyběhla autoškola z Čelechovic, tak do ní dojížděl – je ze Zbirohu; vše absolvoval řádně, zkušební místnost na záznamu nepoznal, ale testy dělal), Kláru K. [redacted] a Margitu K. [redacted] z Žatce (trvaly na tom, že každá test udělala sama, i po shlédnutí záznamu, na němž se nenacházely), Františka B. [redacted] a Jaroslava H. [redacted] (testy absolvovali v učebně v Čelechovicích), Jaroslava O. [redacted] (na kamerovém záznamu se neviděl, testy ale dělal, trvaly hodinu až dvě), Jana M. [redacted] (testy podle něj dělal v magistrátní budově, ale po shlédnutí kamerového záznamu už uváděl, že u obž. V. [redacted]), Martina K. [redacted] (má nedokončené základní vzdělání a nebyl si jist průběhem, jak autoškolu absolvoval, prakticky v žádném bodě), Josefa T. [redacted] (jízdy cvičně absolvoval jen jednou, pak šel

na neúspěšné jízdy s komisařem, písemné testy absolvoval v autoškolě obž. V [REDACTED], Milana B [REDACTED] (nedovedl si vysvětlit, proč není na inkriminovaném kamerovém záznamu ze sledování učebny, kde měl zrovna absolvovat test) a Martina K [REDACTED] (dělal testy v jiné učebně než na kamerovém záznamu, a odpoledne, nikoli dopoledne, jak je na záznamu uváděno).

Svědék Vojtěch D [REDACTED] vypověděl, že přes otce zná obž. H [REDACTED], prý jezdí autoškolou a dělá řidičáky. Vše zařídil otec, svědek Dušan Č [REDACTED], jemuž dal svědek D [REDACTED] do ruky 10 tis. Kč na zaplacení autoškoly, načež mu otec volal, že to stálo jen 8600 Kč a nějaké peníze ještě zbyly. Komu svědek Č [REDACTED] peníze dával, svědek D [REDACTED] nevěděl. Jízdy se svědkem absolvovala paní, jejíž jméno nezná, která mu při jízdách říkala teorii, a testy dělal doma na počítači. Závěrečnou jízdu dělal svědek den před testem, nedovedl si vysvětlit, že není na kamerovém záznamu z učebny v době, kdy měl test skládat.

Svědék Robert M [REDACTED] uvedl, že se seznámil s mužem, jemuž se říká Ž [REDACTED] a jemuž delší dobu platil „panáky“, který mu na oplátku nabídl, že zařídí, že nebude muset v autoškolě na zkoušky. Na záznamu z prostorového sledování jej však nepoznal. Jízdy absolvoval se zkušebním komisařem a majitelem autoškoly. Zaplatil 3 tis. Kč za autoškolou a 700 Kč správní poplatek, jinak žádnou další částku.

Svědék Josef V [REDACTED] zaplatil za autoškolou, již musel absolvovat po předchozím pozbytí řidičského oprávnění, ale vůbec si dle své výpovědi neuvědomoval, že by se zkušebním komisařem absolvoval závěrečnou jízdu. Po písemném testu dostal papír, že si může jít vyzvednout ŘP. Test konal v jiné místnosti, než kterou viděl na nahrávce z doby, kdy měl formálně zkoušku podstupovat. Vše šlo přes svědka Marka P [REDACTED] z autoškoly K [REDACTED].

Svědék Zdeněk M [REDACTED] uvedl, že po vyhodování zaplatil obž. V [REDACTED] 7400 Kč ve dvou platbách za absolvování výuky, měl několik hodin teorie i jízdy, písemné testy absolvoval v jiné místnosti, než již viděl na kamerových záznamech z učebny Magistrátu města Kladna.

Svědék Attila S [REDACTED] vypověděl, že umí pouze pomalu a s obtížemi přečíst jednoduché slovo, pokud je napsáno tiskacím písmem. Je schopen (avšak pouze dle svědkových slov s ohledem na výslednou podobu projevu) přepsat text, nikoli ovšem, je-li mu diktován. Školní docházku skončil v 15 letech v 6. třídě zvláštní školy. Autoškolou absolvoval v době, kdy byl v Kladně na brigádě, u obž. V [REDACTED], jemuž sdělil, že číst a psát neumí. Obž. V [REDACTED] mu řekl, že to nevádí, že mu pomůže. Papíry vyřizoval obž. V [REDACTED], svědek S [REDACTED] se jen podepisoval, což zvládne, jinak by ale papíry nevyplnil. Jízdy spolu absolvovali, v knížce a počítači mu obž. V [REDACTED] ukazoval dopravní situace, poslední test svědek dělal v Kladně ve velké budově, to už byl po jízdách. Napoprvé neuspěl, měl asi hodně chyb, hned ho ale nechali dělat další test a to už vyšlo.

Svědék Miroslav I [REDACTED] vypověděl, že byl v Anglii, když mu jeho známý Janek B [REDACTED] nabídl, že může získat ŘP bez absolvování výuky, zařídí to přes známého v Kladně. Svědek I [REDACTED] za to zaplatil 24 tis. Kč, které dal B [REDACTED], a pak už jen podepisoval papíry, které mu dali, a vyzvedl si ŘP. Již od počátku věděl, že takto získaný ŘP není legální, jízdy ani testy neabsolvoval.

Svědék Jan B [REDACTED] k tomu odepřel učinit svědeckou výpověď z důvodu hrozby trestního stíhání.

Svědék Radek K [REDACTED] chtěl rozšířit svá řidičská oprávnění, proto se obrátil na obž. V [REDACTED], ten mu po nějakých jízdách předal dokumenty, s nimiž šel pro ŘP na magistrát. Svědek to bral tak, že když má dlouhou řidičskou praxi, tak se to počítá. Písemné testy nedělal, jízdy absolvoval jen s obž. V [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

Svědčce Angela Ž. připustila, že absolvovala jen jednu výukovou hodinu a již zaplacenou autoškolu za 12 tis. Kč přerušila a nedokončila, neabsolvovala test ani jízdy, ŘP nemá a automobil řídit neumí. Peníze platila obž. V.

Svědce Miroslav G. dle své výpovědi absolvoval testy jen v učebně obž. V., závěrečnou jízdu absolvoval.

Svědčce T. absolvovala dle své výpovědi jízdy a výuku s obž. V., ale ne ve zkušební místnosti kladenského magistrátu. Závěrečné testy dělala asi dvě hodiny a výsledek se dozvěděla s časovou prodlevou. Rozsah svého vzdělání svědkyně pouze odhadla, a to na 8 tříd.

Svědce Vladimír S. vypověděl, že na čerpací stanici MOL v Kladně na Sítině potkal paní s vozidlem označeným Autoškola V., zeptal se jí na kurz, byl vyhodovány. Pak se mu ozval obž. V., jemuž zaplatil 4750 Kč. Asi po týdnu si svědek u obž. V. udělal test, po dalších 4 dnech se obž. V. ozval znovu, kdy svědek čekal, že bude absolvovat jízdy, ale obž. V. mu pogratoval, že už to má hotové.

Soud v hlavním líčení dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu obžalovaných a státního zástupce četl ještě protokol o výpovědi, již učinil před policejními orgány svědek Marek P. Ten působil část sledovaného období jako učitel autoškoly a působil pro svědkyni I.-K. Peníze od svědka V. přebíral a dal je svědku K., částka kolem 9 tis. Kč mohla odpovídat. S obž. H. se svědek spřátelil, proto byli v častém kontaktu i po telefonu. Setkání v obchodním domě Central si svědek vybavil, ale bylo jen náhodné.

Podrobnější dokazování pak soud provedl k osobě svědka Attily S., ohledně nějž vypracovala soudní znalkyně Mgr. Romana Hübnerová znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace dopravní psychologie. V něm popsala, že již na první pohled je na něm patrna jeho snížená intelektová kapacita. Veškeré testy musely být provedeny pouze verbální formou vzhledem k ngramotnosti svědka, ale prováděla také testy, u nichž se gramotnost nevyžaduje. Provedeno bylo klinické i dopravněpsychologické vyšetření. Avšak ani u testů, kde se gramotnost nevyžaduje, nebyl svědek schopen jejich absolvování, řídičské testy – reakční pohotovost a odeírání kritických detailů – nevyjímaje. IQ svědka dosahuje hodnoty 75 až 80, nedbá ani nechápe ani běžné sociální normy a pravidla. Jedinci s těmito výsledky zpravidla vykonávají pouze činnosti nevyžadující samostatné kvalitní rozhodování. Úroveň mentálních schopností svědka S. je v pásmu hlubokého podprůměru, jeho osobnost je simplexní a disociální. Svědek není v žádném případě schopen po psychické stránce absolvovat dopravněpsychologické vyšetření, stejně tak není schopen v žádném případě samostatně vykonat zkušební test z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání řidičského oprávnění pro skupinu B. Schopnosti obecného správného vnímání a zapamatování si prožitého jen u svědka S. hluboce podprůměrné, schopnost reprodukovat prožitky je zásadním způsobem ovlivněna sociopatickou osobností.

Písemně vypracovaný znalecký posudek byl doprovoben výsledkem znalkyně v hlavním líčení. V něm stvrdila závěry učiněné písemně a dále rozvedla, že svědek S. nerozezná, která ruka je pravá a která levá, nezná ani základní orientační věci jako např. pravidlo pravé ruky. Neabsolvoval by ani základní školu, natož autoškolu, kdy náročnosti řízení motorového vozidla se nelze přizpůsobit, třebaže sociálně se svědek S. přizpůsobovat umí (např. ví, jak si obstarat peníze). Jak znalkyně vypověděla, ani pokud by svědek S. pravidelně řídil motorové vozidlo, tak by si pravidla provozu na pozemních komunikacích nedovedl osvojit, protože situace se modelují, závisí i na reakčních schopnostech a odeírání, v čemž praxe nepomůže.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

Znalecky byly též zpracovány údaje zjištěné z elektronických zařízení zajištěných při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor, přičemž Ing. Jan Janka, soudní znalec z oboru kybernetika a elektronika, zajistil dostupnou a obnovil část vizuálně nedostupné paměti elektronických zařízení, kteréžto zálohoval. Znalecký posudek soud v souladu s § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení četl, aniž by posudek obsahoval zásadních skutečností využitelných pro bezprostřední tvorbu závěrů soudu.

Krom výše uvedených výpovědí a znaleckých posudků měl soud k dispozici následující upotřebitelné listinné a věcné důkazy.

Z poznámek zpracovaných svědkem Z [REDAKCE] vyplynuly poznatky, které si zaznamenal v době do září 2014 v souvislosti s problematikou zkoušek žadatelů o ŘP. Šlo o poznámky jako „test z notebooku zmizel“ – komisař D [REDAKCE], autoškola G [REDAKCE]; „test údržby vozidla bez zkoušení“ – komisař T [REDAKCE], „tel. okamžitě přijed' vyzkoušet JUDr. Jan H [REDAKCE]“ – komisař D [REDAKCE], autoškola V [REDAKCE]; od V [REDAKCE] si D [REDAKCE] i H [REDAKCE] po zkouškách v učebně vzali tisícikorunu (či tisícikoruny), totéž i při odjezdu od V [REDAKCE]; H [REDAKCE] (majitel autoškoly) se svěřil, že jej oslovil žák, že jeho kamarád za 15 tis. Kč nepsal testy ani nejel jízdu aj.

Z výkazů Autoškoly Jaroslav V [REDAKCE] vyplynulo, že svědek Attila S [REDAKCE] byl evidován jako její žák, jakož že jsou evidovány i další osoby z řad svědků v této věci jako žáci dané autoškoly, vč. docházky některých z nich k přípravě. Obdobně byla zachycena docházka a evidence též studentů autoškoly svědkyně I [REDAKCE]-K [REDAKCE] a svědka K [REDAKCE].

Svědci Vojtěch D [REDAKCE], Zdeněk M [REDAKCE], Attila S [REDAKCE], Dagmar T [REDAKCE] a Jan M [REDAKCE] byli v rámci přípravného řízení podrobeni zkoušce písemného projevu, během níž měli přepsat tištěný text, což se jim ani v jednom případě se spíše většími odchylkami od originálu nepodařilo.

Z žádostí o přezkoušení z odborné způsobilosti, záznamů o zkouškách z odborné způsobilosti a protokolů o testech k přezkoušení odborné způsobilosti soud zjistil ke každému z uchazečů o ŘP uvedenému ve výroku tohoto rozsudku, kdy a u které autoškoly (krom autoškol obžalovaných V [REDAKCE] a G [REDAKCE] se jednalo o autoškoly G [REDAKCE], K [REDAKCE], I [REDAKCE]-K [REDAKCE], AZ [REDAKCE], V [REDAKCE]) byli žadatelé zaregistrováni, kdy a s jakým hodnocením měli konat teoretické i praktické zkoušky (ty byly v mnoha případech zaznamenány jako úspěšné až na druhý pokus), jakož i to, kdo písemné testy generoval a že podpis zkoušejícího ne vždy odpovídá podpisu toho, kdo test vygeneroval (jak vysvětloval obž. D [REDAKCE]).

Ze zprávy Magistrátu města Chomutova vyplynulo, že svědkyně Ž [REDAKCE] není držitelkou řidičského oprávnění, neprochází centrálním registrem řidičů.

Ve věci byl soudcem povolen odposlech a záznam telekomunikačního provozu obž. H [REDAKCE], přičemž jednotlivé záznamy hovorů soud zjistil primárně z DVD nosičů, na nichž jsou hovory zaznamenány, a dále s ohledem na korektnost písemných přepisů hovorů provedl k důkazu i tyto přepisy (v podrobnostech viz níže rozbor důkazní situace).

Fotografie a DVD nosiče obsahují též záznamy z učebny, v níž měly být vykonávány písemné testy uchazečů o ŘP, z nichž se soud seznámil s konkrétní podobou osob, které se v místnosti v době zkoušky (ne)nacházely. Zejména se zde vyskytovali obžalovaní aktivně vykonávající činnost přímo u zapnutých počítačů. Fotografiemi jednotlivých svědků, kteří měli vykonat zkoušku v učebně kladenského magistrátu, pořízenými z centrálního registru obyvatel, bylo zjištěno, jak tito žadatelé o ŘP vypadají a že nejsou těmi, kdož byli přítomni v době „jejich“ zkoušek v učebně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

Z DVD nosiče, na němž byl zachycen průběh setkání uvnitř čerpací stanice MOL (bod I.1/) byly pořízeny fotografie zúčastněných osob, které byly též provedeny v hlavním líčení k důkazu.

Z protokolu o rekognici a související fotodokumentace figurantů a obž. H. [REDAKCE] předstoupivších před poznávajícího svědka H. [REDAKCE] *in natura*, vyplynulo, že tento svědek žádnou z osob nepoznal.

Protokoly o domovních prohlídkách či o prohlídkách jiných prostor a protokoly o vydání věci bylo prokázáno, jak byly zajištěny finanční prostředky u obž. H. [REDAKCE], dokumentace k provozu autoškol či elektronika, jež následně byla podrobena zkoumání.

Na základě usnesení policejního orgánu byly zajištěny finanční prostředky u obž. H. [REDAKCE], a to částky 8 tis. Kč a 80 Eur.

Rozhodnutí správního orgánu, Magistrátu města Kladna, a registrace jednotlivých dotčených autoškol osvědčují osoby jejich provozovatelů a povolení působit jako autoškoly.

Ceníky jednotlivých autoškol z kladenského regionu byly zajištěny z veřejných zdrojů, jak byly zdejšími autoškolami inzerovány. Absolvování celé autoškoly (skupina B) bylo ceněno obvykle do 9 tis. Kč, případně se lze setkat s tzv. rychlokurzy s cenou přes 10 tis. Kč. Cena kondičních jízd se obvykle pohybovala okolo 300 Kč/hod.

K osobám obžalovaných soud zjistil, že nejsou evidovány žádné záznamy o jejich přestupcích a dle opisů z evidence Rejstříku trestů se nepřihlíží ani k žádnému odsouzení některého z nich.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina obžalovaných byla na základě důkazního materiálu v dostatečném rozsahu i kvalitě nashromážděném v přípravném řízení, jakož i následně provedeném v hlavním líčení, prokázána v rozsahu uvedeném ve výroku rozsudku.

V první řadě obžalované z trestné činnosti, nad rámec jimi učiněných doznání, usvědčují výstupy z prostorového sledování učebny Magistrátu města Kladna, kde jediné měly probíhat jednotlivé písemné testy. Porovnáním těchto záznamů se záznamy, kdy jsou vykazovány zkoušky u jednotlivých žáků autoškol, jak jsou ve výroku tohoto rozsudku vyjmenováni, je zcela zřejmé, že k vykázaným testům ve skutečnosti nepřikročili oni žáci, ale buďto zcela neznámé osoby, nebo obžalovaní, jak je ve výroku rozsudku také popsáno. Protokoly o testech odborné způsobilosti prokazují, že zkoušky byly prováděny s těmi komisaři, kteří jsou ve výroku tohoto rozsudku uvedeni, což potvrdil i obž. D. [REDAKCE]. Část svědků a všechny obžalované soud viděl bezprostředně v hlavním líčení, všechny pak na fotografiích z oficiální evidence obyvatel. Kamerové záznamy ze sledované místnosti jsou dobré kvality, vizuální porovnání je tedy z pohledu soudu jednoznačné a zcela usvědčující ve vztahu ke všem obžalovaným. Pokud však obžalovaní projeví snahu svou vinu stavět do příznivějšího světla, zvěšiny jim soud přisvědčit nemohl.

Obž. H. [REDAKCE] byl předně usvědčen též z korupčního jednání, které doznával jen částečně. Krom toho, že za každého žáka od obž. G. [REDAKCE] vzal 1 tis. Kč od obž. G. [REDAKCE], jak dozal (v daném případě se jednalo o svědky F. [REDAKCE], Š. [REDAKCE], M. [REDAKCE], B. [REDAKCE] a K. [REDAKCE], neboli nejm. 5 tis. Kč už jen ohledně těchto svědků), byl obž. H. [REDAKCE] usvědčen též z přijetí neoprávněného finančního plnění od svědka H. [REDAKCE] ve prospěch svědkyně Š. [REDAKCE]. Fotografie z čerpací stanice MOL potvrzují, že se schůzka odehrála, což je patrné i ze zajištěných odposlechů, z nichž jasně vyplývá, že obž. H. [REDAKCE] (jakkoli se snažil být do telefonu opatrný a často napomínal druhé volající, ať takto nic nesdělují, např. dne 17. 8. 2015 se znepokojil nad tím,

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

pokud mu volající s prosbou o rychlé řešení do telefonu říkal, že mu žadatel o ŘP „ještě něco šoupne“, což ovšem jediné svědčí o tom, že si byl vědom svého nezákonného počínání) se se svědkyní Š. [redacted] dne 20. 11. 2015 bavil o tom, že má přijet do Kladna a vzít s sebou „kačky“ ve výši 5 tis. Kč, o tomtéž ji instruoval ještě dne 24. 11. 2015. Určil také místo – čerpací stanici MOL v Kladně-Sítné, kde ke schůzce skutečně dne 25. 11. 2015 (což byla středa, tedy v souladu s domluvou, jak ji svědkyně Š. [redacted] iniciovala při telefonickém hovoru s obž. H. [redacted] dne 20. 11. 2015) v určený čas došlo. To také vyplynulo z protokolárně zajištěného DVD záznamu, z něhož policejní orgán též pořídil fotodokumentaci. Nadto svědek H. [redacted] též jasně potvrdil, že zde obž. H. [redacted] předával peníze, a tak určená částka 5 tis. Kč je minimálním bezprávným příjmem, který v souvislosti s tímto počinem lze obž. H. [redacted] klást za vinu. V té době již byl obž. H. [redacted] magistrátním zaměstnancem, nemohl se prezentovat jako zástupce autoškoly a ani nebyl oprávněn za ni jednat. Svědek K. [redacted], z dřívější zkušenosti i svědek Z. [redacted], a vlastně i svědkyně I. [redacted]-K. [redacted] potvrzovali, že zkušební komisař s kurzovním vůbec nevcházel v kontakt; maximálně mohl vybírat správní poplatky, tedy jen v souvislosti s činností v budově kladenského magistrátu. Peníze, které pokoutně přijal na benzinové čerpací stanici, tedy v místě zcela odtrženém od jeho zaměstnavatele, jsou tedy zřetelně formou úplatku, když legálně s nimi obž. H. [redacted] do kontaktu vejít nemohl, načež svědkyně Š. [redacted] pod patronátem právě obž. H. [redacted] „prošla“ písemnými testy uchazeče o ŘP, aniž ovšem vůbec vkročila do příslušné učebny, již popsala naprosto odlišně od její reálné podoby ve snaze navodit dojem, že vše bylo v pořádku. Avšak v učebně rozhodně nebyla už proto, že se na ní v rozhodných okamžicích nevyskytuje na záznamech prostorového sledování učebny.

Nerozhoduje, zda v tomto či jakémkoli jiném případě někdo dostal od obž. H. [redacted] doklad o zaplacení, neboť zkušební komisař nemůže příjmovými a výdajovými doklady jakéhokoli subjektu disponovat, vyplňovat je a podepisovat; ostatně formuláře tohoto typu jsou běžnou součástí sortimentu papírnictví, a tak lze větší význam případným dokladům tohoto typu přikládat jen s těžkou, byť se o to obhajoba pokoušela. Nutno vidět též to, že svědkyně Š. [redacted] byla žačkou autoškoly svědkyně I. [redacted]-K. [redacted] (už vůbec není zřejmé, proč by zrovna u této autoškoly měl mít obž. H. [redacted] přístup k dokladům o zaplacení, což by byla argumentace sice nezpůsobilá, ale představitelná jen u jeho příbuzného, obž. V. [redacted]), kterážto ostatně odpovídá i popisu lektorky, která měla svědkyni Š. [redacted] dosti podivně (schůzka na čerpací stanici, teoretická výuka sdělovaná žákyni v autě) připravovat na závěrečné zkoušky. I svědkyně I. [redacted]-K. [redacted], která v hlavním líčení projevila vážné paměťové úbytky, působila zcela nedůvěryhodně svou snahou v nepříjemných otázkách mlžít, byla zřetelnou součástí nestandardního celku, který je popsán přinejmenším v bodu I.1) rozsudku.

Obdobně obž. H. [redacted] přijal neoprávněně – už coby zkušební komisař, nadto v místech k jakékoli manipulaci s penězi na autoškolu neurčených – finanční částky od Dušana Č. [redacted] a Marie C. [redacted]. Rovněž zde je obž. H. [redacted] z přijetí neoprávněného finančního plnění po nestandardním průběhu dohod ohledně budoucího kurzu usvědčen odposlechy jeho telefonních hovorů, v nichž je zachyceno, že obž. H. [redacted] už vstupní dokumentaci k absolvování autoškoly od svědkyně C. [redacted] zajišťoval dne 19. 1. 2016 samostatně a u ní doma, namísto aby ji jako ostatní žáci autoškol obstarávala a přinášela ona coby žadatelka. K tomu došlo poté, co o den dříve telefonicky svědek L. [redacted] obž. H. [redacted] říkal, že „dnes to bude ideální na ty papíry pro Mariku, takže kolem šesté ti přinesu peníze a ty pro ni máš teda ty papíry“, přičemž k výzvě o zaplacení došlo ze strany obž. H. [redacted] vůči svědku L. [redacted] již telefonicky dne 11. 1. 2016. Tyto jsou rozhovory zcela výmluvně zapadající do skutkového děje uvedeného ve výroku rozsudku. Dále dne 21. 1. 2016 pak je v odposleších zachyceno, že příbuzný svědkyně, byť je uváděno manžel, zatímco v hlavním líčení byl svědek L. [redacted] prezentován jako strýc, *doplácel* dalších 12 tis. Kč. Z toho plyne, že při návštěvě u svědkyně C. [redacted] skutečně došlo k zaplacení prvního finančního obnosu, jak i ona sama při výpovědi kategorizovala rozdělení na dvě částky

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

předané jí a jejím příbuzným, v jejím případě min. 4600 Kč. Poté tentýž člověk, obž. H [REDACTED], dle svědkyně dostal ještě doplatek peněžní částky. Ten přijetí peněz ostatně potvrdil také v telefonátu ze dne 15. 2. 2016, následující den dle odposlechu navštívil znovu svědkyni C [REDACTED] u ní doma a za několik dalších dní, dne 24. 2. 2016, již byla svědkyně C [REDACTED] formálně úspěšnou absolventkou testu. Kterému se však dle prostorových záznamů vůbec nepodrobila, přestože obž. H [REDACTED] – opět jen formálně – garantoval opak.

Také domluva mezi svědkem Č [REDACTED] a obž. H [REDACTED] ohledně úplatného zajištění ŘP ve prospěch svědkova syna Vojtěcha D [REDACTED] je dosti dobře čitelná ze zajištěných odposlechu telefonních hovorů obž. H [REDACTED]. Dne 19. 1. 2016 se opakovaně domlouvají na dalším nestandardním místě pro rádobu legální počátek absolvování kurzu autoškoly, protože se smluvili na setkání u Tipsportu poblíž prodejny Albert v Kladně, kam si obž. H [REDACTED] přímo nechal přinést „nějaké kačky“. Dne 15. 2. 2016 se telefonicky domluvili na další předávce peněz následujícího dne s tím, že svědek D [REDACTED] měl příjem ze zaměstnání deset tisíc korun. O den později skutečně obž. H [REDACTED] dorazil do míst, kde mělo dojít ke schůzce, zřetelně se zájmem dostat peníze z příjmu svědka D [REDACTED]. Částka 8600 Kč coby úplatek je nejnižší částkou, kterou je možno obž. H [REDACTED] klást za vinu, když v odposleších se hovoří o 10 tisících a částce něco přes 9 tis. Kč coby zdroje úplatku, leč nejnižší z uváděných částek zazněla z úst svědka Č [REDACTED] v přípravném řízení, kdy vypovídal vzhledem k prokázaným okolnostem nejrealističtěji.

Znovu i zde se přitom jednalo o žáka autoškoly odlišné od té, již provozoval obž. V [REDACTED], a tak jakákoli angažovanost zkušebního komisaře, který nikdy ani neměl k dané autoškolě K [REDACTED] opodstatněný vztah (navíc obž. H [REDACTED] ve své obhajobě hovořil pouze o vyhovění spoluobžalovaným V [REDACTED] a G [REDACTED], už ne o vyhovění autoškolám AZ [REDACTED], K [REDACTED] a K [REDACTED], přičemž pozitivní vztah právě ke svědkyni I [REDACTED]-K [REDACTED] nebylo v odposleších možno přeslechnout), je nepřipadná i bez toho, aby se předávaly peníze za daných podmínek. Tedy když si zkušební komisař si přijel pro peníze až domů k rodičům žadatele a dal si sraz u Tipsportu za účelem předání částek v nikoli pevné výši, která by se u případného ceníku autoškoly ovšem dala očekávat.

Přestože se zčásti nejedná o přímý předmět řízení, obž. H [REDACTED] usvědčuje také obsah odposlechu z druhé poloviny r. 2015 a počátku r. 2016, z nichž nelze pochybovat o tom, že obž. H [REDACTED] jednal systematicky a trestná činnost popsaná ve výroku rozsudku je pouze součástí většího celku, v jehož rámci obž. H [REDACTED] opouštěl svou úřední roli a neustále s nějakými volajícími žadateli řešil nové a nové objednávky na to, „že by to potřebovali s tím řidičkem“ a často při tom odkazovali na to, že by to chtěli „jako minule“, příp. po předchozí zkušenosti pro někoho jiného. Obž. H [REDACTED] sice na tyto telefonáty někdy reagoval odkazem na telefonní číslo obž. V [REDACTED], nicméně ve většině případů žadatele neodmítal a domlouval se s nimi na osobní schůzku. Zákonný rámec pak rozhodně překročilo, pokud při těchto příležitostech z telefonátů vyplynulo, že obsahem domluvy je také předávání finančních částek obž. H [REDACTED], o něž si někdy i sám řekl, přičemž ke schůzkám obž. H [REDACTED] často vybíral vinárnu v centru Kladna (nikoli tedy prostor autoškoly či své pracoviště na Magistrátu města Kladna): 16. 11. 2015 – „že bychom to nějak doplatili už mezi sebou“, 7. 12. 2015 – „aspoň nějakou zálohu, protože s tím jsou nějaké výdaje“, 14. 12. 2015 – „Kolik si mám s sebou vzít prachů? *Hele vem něco, dořešíme to tady, vem nějaký peníže*“, 11. 1. 2016 – „Vem s sebou nějaký chechtáčky a tady to domluvíme“, 18. 1. 2016 – žadatel: „Kolem šesté ti *přinesu peníze a ty pro ni máš ty papíry*“ teda. Obž. H [REDACTED]: „No mám, mám to u sebe v tašce“, a další.

Ani pokud obž. H [REDACTED] zkoušel přesvědčit o tom, že jej k jím doznané trestné činnosti vedla momentální finanční nedostatečnost, soud nemohl obžalovanému přitakat. Obž. H [REDACTED] totiž doznal pouhé čtyři platby po 1 tis. Kč, a to ještě v rámci poměrně dlouhého období, aby taková částka reálně mohla odvrátit finanční nedostatečnost dospělého muže. Naopak

obžalovaným projevená motivace napovídá tomu, že u obž. H. se, aby tato obhajoba mohla být naplněna, muselo jednat o významnější zdroj příjmu nad rámec částek uvedených v bodech I.1,2,7).

Obž. D. se k trestné činnosti ve shora popsaném rozsahu doznal, přičemž se setrval ve vymezování pouze k možnosti přijetí úplatku. V tomto bodě soud dal obž. D. zcela zapravdu, jelikož výpověď svědka B. v hlavním líčení, po zhlédnutí záznamu z učebny v budově magistrátu, postavila najisto, že pokud svědek B. hovořil v přípravném řízení jako o příjemci peněz právě o obž. D., ve skutečnosti se jednalo o obž. V., jemuž svědek platil za kurz autoškoly, což samo o sobě není činnost nesouladná se zákonem. Obž. D. byl po dobu výpovědi svědka B. přítomen v jednací síni, ale pro svědka byl evidentně neznámou osobou, měl-li k výzvě soudu označit kohokoli, koho v jednací síni poznává (to odpovídá tomu, že u písemného testu se tedy nepotkali). I státní zástupce vhodně na změnu situace v hlavním líčení reagoval úpravou závěrečného návrhu oproti obžalobě, a proto je skutkový závěr soudu o absenci prokázané korupce obž. D. v tomto směru ve shodě s oběma stranami řízení.

Na druhou stranu obhajoba obž. D. o tom, že pečlivě kontroloval každého uchazeče, zaznamenala trhliny ponejvíce na příkladu svědka Attily S., ale i dalších osob, kdy bylo patrné, že tyto osoby jsou úplně negramotné či pologramotné, jak bylo vidno na písemných projevech některých svědků, které byly vskutku chabé a svědčí o značně omezené intelektové kapacitě žadatelů o ŘP, jimž všichni zúčastnění, vč. obž. D., pomáhali k ŘP bez testování. Sám obž. D. připustil, že svědek S. musel „proklouznout“ dvakrát, v teoretické i praktické části, neboť s osobou takové charakteristiky se obž. D. se dle své výpovědi nesetkal, jinak by ji projít nenechal. Pečlivost obžalovaného při propouštění žadatelů sítím, pokud jde o žadatele, u nichž akceptoval neabsolvování písemných testů, tedy nebyla takovou, již se zaštit'oval.

Soud se neztotožňuje ani s obhajobou o tom, že obž. D. jen reagoval na to, že z důvodu legislativní změny došlo k hromadění žáků autoškol, kteří museli opakovat testy, a proto nově nemohli absolvovat jízdy. Změnu jako takovou a důsledky s ní spjaté soud nikterak nezpochybňuje, leč nelze nevidět, že k ní došlo až od února 2016, jak i obž. G. připustil, což je skutečnost kolidující s tím, že již před tímto datem byla nekalá praxe zaevidována u svědka S.. Navíc lze sotva reálně uvažovat o tom, že by pouhé jednotky případů („pouhé“ míněno ve vztahu k počtu žáků té které autoškoly) odblokovaly kapacity autoškol pro další studenty, kteří se jinak do kurzu nemohli dostat pro jejich vyřízení žadateli neúspěšnými u písemných testů. Aby totiž odlehčování studentům u písemných testů mělo smysl pro uvolnění natolik zásadního počtu míst, aby přimělo větší množství autoškol k hromadnému páčání trestné činnosti, musela by tato trestná činnost být mnohem rozsáhlejší, k čemuž evidentně uplatněná obhajoba nesměřovala. A pak, protože jde o poznatky nespádající do nyní posuzované doby, se soud už vůbec nedomnívá, že by šlo o trestnou činnost počínající „shodou okolností“ v době povolení prostorového sledování učebny na Magistrátu města Kladna a zároveň v době uváděné legislativní změny, na základě výpovědi a poznámek svědka Z.. I kdyby se jednalo o osobu s přísným či formalistickým pohledem na problematiku přezkušování, příp. i kdyby s ním bylo obtížné vycházet lidsky, jak se obhajoba též vůči tomuto svědku vymezovala na několika jejích místech, z provedeného dokazování vyplynulo, že svědek Z. měl ve svých poznámkách, které stály na počátku celého tohoto procesu, vlastně naprostou pravdu: skutečně se ve zdejším regionu jednalo o korupční prostředí, v němž se rozvinulo napomáhání žákům autoškol k zisku ŘP nečestným způsobem.

Obž. V. byl, jak soud již předeslal, krom svého doznání usvědčen pořízenými záznamy prostorového sledování, seznamy žáků a jejich komparací s podobou osob, které ve skutečnosti skládaly zkoušku z teorie v rámci získávání/rozšiřování řidičského oprávnění. Dále byl usvědčen

výpovědi obž. H [REDACTED], který se v ní sice omezil jen na bezúplatnou pomoc příbuznému, nicméně i u obž. V [REDACTED] lze vypočítávat minimálně sekundární profit spočívající v možnosti účtovat nepoctivým uchazečům o ŘP vyšší kurzovné, než by tomu bylo v regulérních případech. Ostatně ani koncentrace osob, které údajně měly bezděčně zrovna obž. V [REDACTED] oslovit samy o něco natolik citlivého a troufalého zároveň, nesvědčí obhajobě o tom, že aktivita vycházela vždy od žadatelů o ŘP. V žádném případě pak soud nepovažuje za účinnou obhajobu o tom, že obž. V [REDACTED], ale i obž. G [REDACTED] ke stíhané činnosti přikročili pouze u osob, o nichž byli přesvědčeni, jak dobře zvládají praktické jízdy, kterážto obhajoba je v příkré kolizi s tím, co je vykazováno v dokumentaci k jednotlivým žákům. Zastoupení těch, kteří formálně museli jízdy opakovat, je totiž velmi vysoké, a tak za této situace rozhodně nelze souhlasit s tím, že šlo o excelentní řidiče, kteří jen měli potíže se „slovíčkařením nebo vyplňováním testů“.

K obž. G [REDACTED] dále soud uvádí, že jeho doznání u vazebního zasedání a stvrzené v hlavním líčení nepovažuje za kompletní, neboť obž. G [REDACTED] byl usvědčen i z předávání peněz obž. H [REDACTED] za účelem akceptace nekorektního průběhu jednotlivých testů vlastních žáků, kteří se k teoretické zkoušce ve skutečnosti nedostavili. Z této části trestné činnosti obž. G [REDACTED] usvědčil obž. H [REDACTED], jehož výpověď v této pasáži rozhodně není nelogickou, jelikož motivaci k nekalému jednání je nutno očekávat u všech participujících osob. A předně doznání obž. H [REDACTED] k tomu, že od obž. G [REDACTED] v případě žáků jeho autoškoly přijal částky po 1 tis. Kč je mj. důvodem pro to, v jaké podobě je dána právní kvalifikace u samotného obž. H [REDACTED]. Naprosto nelze očekávat, že by obž. H [REDACTED], který toho jinak ke svému podílu na trestné činnosti nepověděl přespříliš, náhle neopodstatněně vybočil ze vzorce své obhajoby a iracionálně sám sebe usvědčoval z přísněji trestné činnosti, než která se skutečně stala. Proto lze považovat za hodnověrné, pokud i obž. G [REDACTED] jedním dechem s vlastním doznáním usvědčil z úplatkářství.

Nad rámec uvedeného je možno ještě uvést následující k jednotlivým svědeckým výpovědím skutečnosti. Přestože svědci, kteří nečestně absolvovali testy z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, jsou rozhodně v postavení osob oprávněných odepřít výpověď, ne všichni této možnosti využili. Část svědků popírala i zjevné, v lepším případě pouze „nenacházela vysvětlení“ pro to, proč nejsou ve zkušební místnosti v době zkoušky. Nicméně namnoze i svědecké výpovědi osob, které získaly ŘP či si rozšířily oprávnění nezákonným způsobem, přinesly jasné poznatky o prostředí, které pro tento nezákonný systém představovalo živnou půdu.

Někteří svědci jezdili za autoškolou na Kladensko z naprosto absurdně vzdálených míst, např. svědci T [REDACTED], Š [REDACTED] aj., přičemž opakující se vysvětlení, že daná autoškola „objevila při vyhledávání na internetu“ je méně než laciné, neboť bližších autoškol jsou na internetu přehřšle, zatímco uvěřit časově i technicky náročnému dojíždění za účelem krátkodobého studijního procesu (lekce či jízdy) by odporovalo zásadám logického uvažování.

Svědci M [REDACTED] a I [REDACTED] ovšem přímo vypovídali o tom, že věděli, že jejich cesta za řidičským průkazem odporuje zákonu, oba přitom za vyřízení svého požadavku zaplatili, třebaže řádný proces přípravy a zkoušek neabsolvovali. Svědek V [REDACTED] – jenž vzhledem k tomu, že si pouze obnovoval řidičské oprávnění, kurzovné nápadně, přibližně o několik tisíc korun – přeplatil, zase vůbec nevěděl o tom, že by absolvoval jízdu se zkušebním komisařem. Postup obž. V [REDACTED] zase vzbudil ve svědku K [REDACTED] nesprávný pocit, že řidičské oprávnění se získává díky předchozí řidičské praxi, přestože podmíněnost těchto veličin je opačná, neboť po jízdách s majitelem autoškoly, bez komisaře i bez písemných testů, došlo náhle k rozšíření svědkova řidičského oprávnění. Obdobně se musel cítit svědek S [REDACTED], jemuž k nápravě vybodování co do pobytu v autoškolě stačilo vyplnit jeden test s jejím provozovatelem a po pár dnech po prvním kontaktu došlo bez dalších obsahových procesů (s výjimkou zaplacení kurzovného) ke kýženému

výsledku. Vyčnívá pak výpověď svědkyně Ž[REDAKOVAN], která přiznala, že prodělala jen jedinou výukovou hodinu a vozidlo vůbec řídit neumí, přesto je co do písemných zkoušek z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy evidována jako úspěšný žadatel.

O systémovosti a zásadnímu vlivu trestné činnosti na dalších osudech uchazečů o řidičský průkaz tak soud nemohl významněji pochybovat.

Po právní stránce soud hodnotil jednání obž. H[REDAKOVAN] v bodech I.1) až I.7) trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, v bodech I.1), I.2), I.7) v souběhu s trestným činem přijetí úplatku dle § 331 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Obž. H[REDAKOVAN] totiž v bodech I.1) až I.7) jako úřední osoba, již byl ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím právnímu předpisu, když umožnil uchazečům o ŘP, aby měli vykázanou zkoušku odborné způsobilosti a zdravotnické přípravy, bez níž by dle zákona nesměli ani postoupit do fáze zkušebních jízd. Konkrétně obžalovaný postupoval v rozporu se svými povinnostmi vyplývajícími z § 16 odst. 1 písm. b), c), i), odst. 2 písm. a) zák. č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, a dále v rozporu s § 39 odst. 1 písm. a), odst. 3, § 40 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, podle nichž mezi základní povinnosti úředníka patří to, že je povinen dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané a dodržovat ostatní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané, pokud s nimi byl řádně seznámen, hájit při výkonu správních činností veřejný zájem, v souvislosti s výkonem zaměstnání nepřijímat dary nebo jiné výhody, a rovněž je povinen pracovat svědomitě a řádně podle svých sil, znalostí a schopností. V terénu zkoušek uchazečů o ŘP pak obž. H[REDAKOVAN] nerespektoval zákon, stanoví-li, že žadatel o řidičské oprávnění se musí podrobit zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, která se skládá též ze zkoušky z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, přičemž zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel jsou zahájeny testem z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy. Tohoto jednání se přitom obž. H[REDAKOVAN] dopustil v úmyslu opatřit sobě (peníze) i jinému (žadatelé o ŘP získali nezákonnou úlevu) neoprávněný prospěch, na něž by jinak nebyl právní nárok. Z uvedeného již částečně vyplývá i spáchání jedné z forem úplatkářství, když obž. H[REDAKOVAN] v bodech I.1), I.2), I.7) v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu, již je státní kontrola nad tím, aby řidičská oprávnění byla k dispozici pouze odborně způsobilým adeptům, a v souvislosti s podnikáním jiného (provoz autoškoly) pro sebe přijal úplatek a čin spáchal jako úřední osoba, jak bylo popsáno již shora.

Obž. D[REDAKOVAN] se v bodech II.1) až II.15) dopustil trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož postupoval v rozporu se svými povinnostmi úřední osoby dle § 127 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, vyplývajícími z § 16 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. a) zák. č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, a dále v rozporu s § 39 odst. 1 písm. a), odst. 3, § 40 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. V podrobnostech k jednotlivým ustanovením a způsobu jejich porušení lze odkázat na shodující se pasáže odůvodnění dopadající na obž. H[REDAKOVAN] (s tím, že u obž. D[REDAKOVAN] se tedy nejedná o korupční trestnou činnost a míra porušení konkrétních právních předpisů je i díky tomu užší).

Ohledně obž. V[REDAKOVAN] soud při právním hodnocení jeho jednání uzavřel, že v každém z bodů I.6), II.1), II.3), II.4), II.7) až II.15) obž. V[REDAKOVAN] vždy úmyslně vzbudil v jiném rozhodnutí, aby v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím právnímu předpisu. Jelikož se jedná o případ účastenství na trestné činnosti jiného, hlavního pachatele, s ohledem na ustálenou aplikační praxi soud v první řadě hodnotí jednání obžalovaného nikoli jako pokračující trestnou činnost, ale v každém jednotlivém bodě jako samostatný návod k trestnému činu spočívající v tom, že obž. V[REDAKOVAN] postupně oslovoval jednotlivé zkušební

komisaře, obžalované H [REDAKCE] a D [REDAKCE], s novými požadavky ohledně nových aspirantů o ŘP, přičemž záměrem obžalovaného bylo, aby spoluobžalovaní v pozicích úředních osob dle § 127 odst. 1 písm. d) tr. řádu ignorovali své zákonné povinnosti, v důsledku čehož žáci autoškoly provozované obž. V [REDAKCE] získávali ŘP bez absolvování písemných testů.

Obž. G [REDAKCE] se po právní stránce dle hodnocení soudu dopustil v každém z bodů I.2), I.7), II.2), II.5), II.6) vždy návodu k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 24 odst. 1 písm. b), § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, v bodech I.2), I.7) v souběhu se zločinem podplacení dle § 332 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Rovněž zde soud vyhodnotil návodné jednání vždy jako samostatnou trestnou činnost, nikoli jako pokračující účastenství, a to za stejných okolností a v týchž souvislostech vztahujících se k trestné činnosti obžalovaných H [REDAKCE] a D [REDAKCE], jako bylo popsáno výše u obž. V [REDAKCE]. A co se týče úplatkářské trestné činnosti, té se obž. G [REDAKCE] dopustil tím, že v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu (kontrolovaný způsob získávání řidičských oprávnění) a v souvislosti se svým podnikáním provozovatele autoškoly poskytl obž. H [REDAKCE] úplatek v podobě částek 1 tis. Kč za každého uchazeče, u něhož se tak dohodli, a spáchal takový čin vůči úřední osobě ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku. Dle § 334 odst. 1 tr. zákoníku se přitom za úplatek považuje mj. neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení, na kterou není nárok, přičemž tato definice byla u obžalovaných H [REDAKCE] i G [REDAKCE] bezpochyby cele naplněna, neboť peníze jsou v tomto směru tou nejtýpější formou úplatku.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obž. H [REDAKCE], jenž porušil společenský zájem na řádném a zákonném obstarávání věci obecného zájmu a zájem na ochraně podnikatelských vztahů, jakož i zájem na řádném výkonu pravomocí úředních osob, polehčuje snad jen jeho formální (nikoli materiální vzhledem k tomu, že v minulosti již jednou pro trestné činy odsouzen byl, kteréžto odsouzení v mezidobí bylo zahlazeno, a proto se nejedná ani o kvalifikovanou přitěžující okolnost) bezúhonnost. Tím je ovšem výčet polehčujících okolností zcela vyčerpán, neboť ač se obž. H [REDAKCE] zčásti doznal, rozhodně na takto učiněné doznání nelze pohlížet jako na doznání úplné, a už vůbec ne jako na účinnou spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, jak ji předpokládá ustanovení § 41 písm. l) tr. zákoníku. Pokud snad obž. H [REDAKCE] verbálně projevil lítost, pak toto sdělení soud rovněž nemůže za polehčující okolnost dle § 41 písm. n) tr. zákoníku považovat, neboť zákonem požadovaná *upřímná* lítost předpokládá definování veškeré stíhané trestné činnosti a s tím související sebereflexi. Tak se však v daném případě nestalo. Je pochopitelně právem každého, proti němuž se trestní řízení vede, aby uplatnil takový způsob obhajoby, který považuje za vhodný (s výjimkou křivého obvinění jiné osoby ze spáchání trestného činu). Soud toto právo obž. H [REDAKCE], ani nikomu jinému, neupírá, avšak v návaznosti na uplatněnou obhajobu je třeba očekávat, že úměrně jejímu obsahu je soud oprávněn a povinen reagovat. V daném případě tedy tak, že shledal, že obž. H [REDAKCE] se svým postojem a absencí relevantních projevů v hlavním líčení připravil o řadu významných polehčujících okolností, což je jeden z faktorů, které ovlivnily i ukládaný trest. Nabídl sice ještě možnost polehčující okolnosti v podobě tíživých osobních poměrů, ovšem ty ničím prokazovány, a tím méně prokázány nebyly; a není jimi prostá finanční nespokojenost, měl-li by právě nedostatek peněz ony ztížené poměry způsobit.

Za daného stavu věci tak viditelně převažují okolnosti přitěžující. Obž. H [REDAKCE] přitěžuje pluralita spáchaných trestných činů (§ 42 písm. n/ tr. zákoníku), z nichž jeden dosahuje závažnosti zločinu. Nejen obecná, ale i konkrétní škodlivost trestné činnosti obž. H [REDAKCE] je přitom vysoká. Jak je patrné ze zajištěných odposlechů, ale např. i zápisů a vyjádření svědka Z [REDAKCE], nyní posuzovaná trestná činnost je pouhou částí systému, který byl na úseku řidičských oprávnění Magistrátu města Kladna vybudován. Obž. H [REDAKCE] de facto provozoval rodinný podnik, své zaměstnání prolнул s osobním životem a svými zájmy a jako k takovému se

k němu i stavěl. Naprosto nedbal závažnosti dotčené problematiky, kdy řízení motorových vozidel je každodenním původcem řady lidských neštěstí spojených s nepřiměřeným chováním řidičů. Takové nezodpovědné řidiče obž. H. [REDAKCE] s úředním razítkem v ruce nechával pronikat na silnice, když již při vstupním procesu (a nehraje zásadní roli, zda šlo o získání či rozšíření řidičského oprávnění, příp. zkoušky po vyhodování apod.) nezodpovědně a navzdory opačnému cíli vlastního zaměstnání ukázal mnoha řidičům, že předpisy není třeba dodržovat - a řídit přesto mohou. Činil tak s naprostou samozřejmostí, bez velkých starostí o to, kdo se dostane s neoprávněnou výhodou za volant automobilu či řídítka motocyklu, prakticky jen na zavolání. O jaké „absolventy“ se přitom jednalo, soud poznal jak zčásti v hlavním líčení, tak při uvážení, jaké typy osob mají tak tragický písemný projev, jako se ukázalo u řady svědků, jejichž elementární schopnosti byly testovány již policejními orgány. Takto charakterizované trestné činnosti se přitom obžalovaný dopustil z nízkého důvodu ziskuchtivosti (přítěžující okolnost dle § 42 písm. b/ tr. zákoníku). Jelikož obžalovaný porušil i zvláštní povinnost plynoucí ze zákonného vymezení jeho pracovní pozice (viz výše právní hodnocení jednání obžalovaného; byl zkušebním komisařem s rozsáhlými pravomocemi vůči uchazečům o ŘP a v podstatě konečnou instancí na svém úseku činnosti) a zneužil k trestné činnosti svého zaměstnání (§ 42 písm. e/, f/ tr. zákoníku), je výčet přítěžujících okolností skutečně široký.

Přitom obžalovaný je v rámci ukládání úhrnného trestu dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku v ohrožení trestní sazby tří až deseti let odnětí svobody. Uložení trestu na dolní hranici zákonné trestní sazby, a ještě k tomu nespojeného s jeho přímým výkonem, je obecně vzato možné tam, kde převažuje význam okolností polehčujících, pachatel trestného činu se projevuje tak, že si je skutečně reálně vědom důsledků trestné činnosti a z jeho postoje lze nabýt přesvědčení, že takový druh trestněprávního opatření je dostatečný a vystihující nyní již adekvátní vnitřní vztah obžalovaného k vlastnímu trestnému jednání. Takovými indiciemi ovšem soud ani po kompletně provedeném dokazování nedisponuje, nevyplynuly z něj a obhajoba informace tohoto druhu soudu ani nikterak neprezentovala. Obžalovaný se v hlavním líčení omezil na využití práva nevypovídat, ani v rámci závěrečných shrnutí soud neviděl nic, co by jej mohlo prezentovat v lepším světle, než jak vyznívá obsah spisového materiálu. V tomto směru je situace zásadně odlišná od obž. D. [REDAKCE], který přitom při vstupu do soudního řízení čelil přinejmenším stejně složité situaci. Potřeba diferenciací je u těchto dvou pachatelů tedy zvýrazněna.

U obž. H. [REDAKCE] rezultuje uváděná výrazná převaha přítěžujících okolností, která znemožňuje uložení trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, natož s podmíněným odkladem jeho výkonu. Trest obž. H. [REDAKCE] coby prvovězněnému pachateli trestné činnosti sice soud vyměřil poblíž dolní hranice zákonného rozpětí, nicméně vzhledem k okolnostem případu nikoli jen na samé spodní hranici, ale ve výměře 3,5 roku odnětí svobody. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zpřísnující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).

Obžalovaný z trestné činnosti kořistil v podobě majetkového obohacení, proto je v souladu s § 67 odst. 1 tr. zákoníku zcela opodstatněno uložení též trestu peněžitého. Ten byl co do počtu denních sazeb (200) vyměřen s ohledem na závažnost spáchané trestné činnosti již dále od dolní hranice zákonné výměry 20 až 730 sazeb dle § 68 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž při stanovení výše jedné sazby soud vyšel z kusých informací, které k obž. H. [REDAKCE] v době rozhodnutí měl, přičemž akcentoval fakt, že jde o osobu v produktivním věku, práceschopnou, proto tyto základní informace v kontextu ustanovení § 68 odst. 4 tr. zákoníku umožňují závěr, že denní sazba po 250 Kč odpovídá výdělkovým možnostem a schopnostem obžalovaného. Nesplnění povinnosti řádného výkonu peněžitého trestu pak soud v souladu s § 69 odst. 1 tr. zákoníku spojil s hrozbou výkonu náhradního trestu odnětí svobody, a to ve výměře 6 měsíců, která je vzhledem k výměře trestu jako takového výměrou dostatečnou.

S porušením zákona natolik zásadním způsobem, za současného zneužití postavení, které obžalovaný v době trestné činnosti měl, musí být nezbytně spjat i trest zákazu činnosti účinně bránící možnosti, aby se vyvstala situace v budoucnu opakovala. Proto soud obžalovanému uložil dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku i sankci spočívající v zákazu výkonu funkce, zaměstnání nebo povolání zkušebního komisaře na úseku řídičských průkazů, provozovatele nebo zaměstnance autoškoly, což jsou vše činnosti, k nimž obžalovaný měl a nepochybně i díky osobním vazbám a předešlým pracovním zkušenostem stále má blízko. Vzhledem k selhání obžalovaného je však v nejvyšším zájmu společnosti, aby soud návratu do těchto pozic obž. H. [redacted] po dostatečnou dobu bránil. V daném případě po dobu 4,5 roku, která se sice nachází ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby 1 roku až 10 let, avšak má přiléhat na nepodmíněný trest odnětí svobody, jímž bude zprvu dosaženo téhož účelu jako v případě trestu zákazu činnosti.

Státní zástupce navrhl uložit obž. H. [redacted] ještě trest propadnutí věci s ohledem na to, že v externím disku tohoto obžalovaného byly nalezeny dokumenty související s trestnou činností. Význam tohoto média pro trestnou činnost je však marginální, nejde o významný nástroj k jejímu spáchání, navíc nalezená fotografie občanského průkazu svědka M. [redacted] se týká té části obžaloby, která dopadá na obž. D. [redacted]. Nezbytnost ukládání trestu propadnutí věci tak soud neshledal.

Obž. D. [redacted], jenž též porušil zájem na řádném výkonu pravomocí úředních osob, naopak lze přičíst k dobru podstatně větší penzum okolností případu. Je osobou formálně i materiálně bezúhonnou, doznal se v rozsahu, v němž byl shledán vinným, a trestné činnosti litoval do té míry, jak ji zákon předpokládá pro kvalifikovanou polehčující okolnost. Vzhledem k tomu, že přístup a projev obž. D. [redacted] v hlavním líčení umožňují závěr, že již jen hrozba nepodmíněným trestem po prodělané zkušenosti s trestním řízením budou dostatečnými vlivy pro naplnění účelu trestního řízení v otázce působení na obžalovaného, byl výkon trestu vyměřeného ve spodní hranici zákonné trestní sazby (1 rok až 5 let odnětí svobody, přičemž výměra 25 měsíců se nemohla držet dolní hranice zákonné trestní sazby s ohledem na větší počet jednotlivých aspirantů o ŘP, kteří prošli do praxe bez testů, vč. nejhoršího případu - svědka S. [redacted]; jakož i s ohledem na existenci přitěžujících okolností zneužití pracovní pozice a porušení zvláštní povinnosti) podmíněně odložen na zkušební dobu 3 roků. Ta je zcela dostatečnou pro sledování, zda se skutečně v případě obž. D. [redacted] jednalo o exces z jinak řádně vedeného života, přitom úměrnou uloženému trestu jako takovému.

Peněžitý trest je u obž. D. [redacted] indikován povahou spáchané trestné činnosti a z pohledu působení na pachatele dané trestné činnosti jde o vhodný doplněk podmíněně odloženého trestu odnětí svobody ve smyslu § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Oproti obž. H. [redacted] mohl soud přikročit k nižší výměře počtu denních sazeb, kdy závažnost trestné činnosti obž. D. [redacted] je nižší stejně jako počet jím spáchaných trestných činů, konkrétně pak bylo vyměřeno 125 denních sazeb. Jak obž. D. [redacted] sdělil, je pracovně aktivním, proto výměra 200 Kč za denní sazbu není jeho možnostem neadekvátní, naopak. Nižší výměra trestu obnáší i uložení kratšího náhradního trestu odnětí svobody pro případ jeho nevykonání, v daném případě se jedná o výměru 4 měsíců.

Přestože u obž. D. [redacted] byla situace co do polehčujících okolností příznivější než u obž. H. [redacted], trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce, zaměstnání nebo povolání zkušební komisaře na úseku řídičských průkazů, provozovatele nebo zaměstnance autoškoly, je i v tomto případě nevyhnutelný. Obž. D. [redacted] umožnil vyššímu počtu žadatelů o ŘP, aby nevykonali část povinných zkoušek, což přináší množství neproškolených řidičů navíc k již tak vysokému počtu řidičů chovajících se způsobem, jako kdyby nikdy autoškolu sami neabsolvovali. Důsledky pochybení obž. D. [redacted] jsou ponejvíce patrné na svědku S. [redacted], který díky trestnému jednání obž. D. [redacted] může řídit motorová vozidla v dopravním provozu,

přestože dle znalkyně zaměřené na dopravní psychologii není s to poradit si ani s pravidlem pravé ruky. To je skutečně odstrašující příklad a vede soud k uložení nikoli jen zcela mírného trestu zákazu činnosti v takové podobě, která zamezí možnosti opakování této trestné činnosti na dostatečně dlouhou dobu 3,5 roku.

Uložení trestu soud v praktické rovině reagoval záporně na návrh obhajoby, aby bylo trestní stíhání obž. D. [redacted] podmíněně zastaveno dle § 307 tr. řádu. Toto východisko by bylo ovšem dle názoru soudu nepřiléhavé povaze a zvýšené závažnosti trestné činnosti a špatně odstranitelným důsledkům s tím spjatým. Okolnosti, které bylo možno obž. D. [redacted] přičíst k dobru, soud v jeho prospěch zohlednil při ukládání trestu, což je maximum, jehož bylo možno v tomto směru dosáhnout.

Obž. V. [redacted] trestnou činností porušil zájem na řádném výkonu pravomocí úředních osob. Ze svého jednání profitoval z hlediska vyšších příjmů z kurzovního ve prospěch jím provozované autoškoly, rovněž on s ohledem na své počínání zpřístupnil silničnímu provozu negramotného svědka S. [redacted], a to mezi větším počtem jednotlivých uchazečů, kteří v největší míře absolvovali právě autoškolu nesoucí jeho příjmení. To je výčet okolností, které primárně stojí za tím, že obž. V. [redacted] byl vůbec ukládán trest, zatímco návrh obhajoby na postup dle § 307 tr. zákoníku v podobě podmíněného zastavení trestního stíhání ani zde nemohl být, též s ohledem na závažnost pochybení obžalovaného, úspěšným. Na druhou stranu obž. V. [redacted] je odsuzován „toliko“ za účastenství na trestné činnosti v podobě návodu, což je příznivější právní kvalifikace nežli v případě hlavního pachatele. Jedná se o cele bezúhonného člověka, který se doznal v rozsahu podané obžaloby, a proto soud mohl ukládat trest zaměřený spíše na prevenci další trestné činnosti, resp. odrazení obžalovaného od opakování podobného jednání, za něž byl odsouzen. Proto soud uložil obž. V. [redacted] trest odnětí svobody nespojený s jeho přímým výkonem. Trest 20 měsíců je vzhledem k okolnostem, které obž. V. [redacted] v souhrnu spíše polehčují – což platí i o faktoru věku, kdy plynutí času spíše mírní hrozbu další trestné činnosti – vyměřen v dolní polovině zákonného rozpětí 1 roku až 5 let odnětí svobody; horní poloviny zákonné sazby nedosahuje ani tříletá zkušební doba podmíněného odkladu výkonu uloženého trestu.

I peněžitý trest dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku je namíste obž. V. [redacted], který z trestné činnosti, jak řečeno, měl majetkový prospěch, uložit spíše v mírnější výměře, když konkrétní profit obžalovaného nelze stanovit. Závažnost činu a majetkové poměry obž. V. [redacted], který sice pracuje, jak zaznělo v závěrečné řeči jeho obhájce, nicméně je již vyššího věku, vedly soud k uložení 100 denních sazeb po 250 Kč, přičemž i zde soud využil možnosti odhadu majetkových poměrů dle § 68 odst. 4 tr. zákoníku.

Trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce zaměstnání nebo povolání provozovatele nebo zaměstnance autoškoly, je v případě obž. V. [redacted] naprosto nezbytnou součástí ukládaného trestu, neboť svévole a samozřejmost, s jakou obž. V. [redacted] přistupoval k vedení přípravy vyslechnutých svědků, kteří často a v principiální shodě popisovali menší míru jeho důslednosti či nižší množství času stráveného se studenty autoškoly přípravou na zkoušky, ještě zhoršuje onen základní fakt, jímž je zpřístupňování ŘP nepřipraveným zájemcům. Zvláště pokud obž. V. [redacted] spojil s provozem autoškoly svůj profesní život, je jeho selhání o to více zářející. Naopak jde zjevně o sepjetí natolik těsné, pokud i ve věku 82 roků obž. V. [redacted] působí na poli autoškol, že soud považuje za důležité zdůraznit nemožnost pokračování tohoto působení nikoli jen symbolickou výměrou trestu na dobu 4,5 roku.

Obž. G. [redacted], jenž porušil společenský zájem na řádném a zákonném obstarávání věci obecného zájmu a zájem na ochraně podnikatelských vztahů, jakož i zájem na řádném výkonu pravomocí úředních osob, polehčuje jeho dosavadní netrestanost a částečně také v hlavním líčení

projevená lítost (nikoli již doznání, které nebylo učiněno beze zbytku, navazovalo na opačný postoj obžalovaného, obsah jehož výpovědi významně osciloval, nezahrnovalo korupční jednání a není kvalifikovanou polehčující okolností), v níž lze najít naději, že trest výchovného charakteru splní účel trestu lépe než nepodmíněný trest odnětí svobody, jemuž nebyl obž. G. vzdálen příliš výrazně. Přitěžuje mu totiž nad rámec významného podílu na zvýšeně škodlivé trestné činnosti, jak její povahu a důsledky soud rozebral výše v odůvodnění tohoto rozsudku, také mnohost spáchaných trestných činů. Z nich jeden z nich dosahuje závažnosti zločinu, což je faktor neutralizující fakt, že zčásti je obž. G. kladeno za vinu pouze účastenství na trestné činnosti jiného pachatele. Návrh na podmíněné zastavení trestního stíhání tedy naráží již na formální podmínky jeho uložení, neboť tento postup není dle § 307 odst. 1 tr. řádu možný nežli u přečinů, a ani po věcné stránce není možno opomíjet zvýšenou škodlivost jednání, z něhož byl obž. G. usvědčen, a to i kdyby byl shledán vinným pouze v tom rozsahu, jak trestnou činnost doznal.

Na nejprísněji trestný čin ze sbíhajících se trestných činů zákon v případě obž. G. pamatuje trestní sazbou odnětí svobody na 1 rok až 6 let. V rámci ní soud vyměřil trest ještě v dolní polovině daného rozpětí, v čemž se odrazilo především dosavadní vedení řádného života i fakt, že a v jaké míře jsou tresty u obž. G. kumulovány.

Uložen byl též trest peněžitý dle § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kdy soud opět za částečného využití § 68 odst. 4 tr. zákoníku stanovil počet a výši denních sazeb v dolní polovině možností daných mu příslušnou trestní normou. 150 denních sazeb po 300 Kč se při zvážení komplexu výroku o trestu jeví jako dostatečná reakce na úplatkářské jednání obžalovaného. Nebude-li peněžitý trest řádně vykonán, ohrožuje se obž. G. výkonem relativně kratšího náhradního nepodmíněného trestu ve výměře 4 měsíců.

I v případě obž. G. je však namístě uložit nikoli pouze mírný trest zákazu činnosti dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spočívající v zákazu výkonu funkce zaměstnání nebo povolání v rámci činnosti provozovatele nebo zaměstnance autoškoly. Obž. G. neváhal za účelem co nejlepších výsledků svého působení v autoškole podněcovat trestnou činnost jiné osoby, osoby v úředním postavení, za pomoci finančních částek. Tento způsob pojetí podnikatelské činnosti zasluhuje již významnější pozornost z pohledu snahy soudu zamezit opakování podobně neuváženého jednání, proto byl trest zákazu činnosti uložen na dobu 4,5 roku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 27. prosince 2018

Mgr. Petr Sedlařík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová